

[Steffensen]

man har behov for, hvis man skal komme positivt ud af strukturændringen.

For at bevare de mindre søer og andre vådområder må de nødvendigvis registreres. Det kunne også overvejes, som det er antydnet, at man ikke lader dem indgå i den arealbeskatning af landbrugsjord, som vi har for den øvrige del af den dyrkede jord.

For at sikre de miljømæssige forhold omkring vore vandløb må der som foreslået være nogle dyrkningsfrie zoner. Hvor store de skal være, er der lagt op til at man må drøfte. Det er værd at lægge mærke til, at ikke mindst De Danske Husmandsforeninger har meldt klart ud, at det er helt nødvendigt, at vi får noget sådant. Enhver inddragelse af ejt jord som marginaljord må efter vores opfattelse bygge på frivillige aftaler, når der ses bort fra de nævnte vandløb, hvor det er nødvendigt med tiltag, der sikrer, at vi bevarer disse biotoper som en væsentlig del af den danske struktur.

Vi er som sagt inde i en omstillingsproces, hvor erhvervet tidligt har været med. Men det har så mange af vore erhverv været, så der er ikke noget mærkeligt i, at det nu også er kommet til landbruget.

Kristeligt Folkeparti har aldrig deltaget i nogen hetz mod landbruget, hvad hr. Damgaard Nielsen beskyldte miljøministeren for. Vi har derimod ønsket, at man ved den strukturændring, som er nødvendig, og som enhver kan se er nødvendig for, at landbruget kan have en fremtid, hvad det selvfølgelig gerne skal have, giver nogle muligheder. Marginaljordsoplægget er en sådan mulighed, og vi ser frem til, at det indgår som et konstruktivt element også i de miljøforbedrende foranstaltninger, vi i øjeblikket er ved at nå frem til.

Albrechtsen (VS):

Marginaljord er ikke bare dårlig jord. Det er måske rigtigt at sige, at det er den jord, vi efter en bevidst plan vil holde væk fra intensiv landbrugsdrift. Det kan jeg måske illustrere ved, at da jeg her i weekenden gik en tur i nærheden af min bolig i Århus, kom jeg til et dejligt stykke marginaljord, som Århus Kommune har indrettet. Der er krat og fugle og harer og små kolonihaver. Det er en kile, faktisk på noget af den bedste jord, der findes i Danmark fra landbrugslandet og et

langt stykke ind i byen. Det er sådan noget, vi skal have noget mere af.

Samtidig så jeg på marken ved siden af dette stykke marginaljord, at landmanden lige havde pløjet en markvej væk, vi ellers havde kunnet benytte til at komme ud i naturen, og som også har tjent som en slags naturlig bræmme, som dyr og mennesker kunne benytte sig af. Den var altså forsvundet i dette tidlige forår. Det er en del af marginaljordsdebatten.

Da Folketinget sidste år i januar vedtog, at regeringen skulle fremlægge en samlet strategi, og endda gav regeringen over et år til at komme med en sådan strategi, må det have været Folketingets opfattelse, at opgaven skulle tages alvorligt. Det har næppe været meningen, at resultatet skulle være en så tynd, vag og uforpligtende redegørelse som den, vi her har til debat. Den kan i hvert fald slet ikke bære betegnelsen »strategi«. Og det var faktisk det, Folketinget bad om. Den kunne snarere bære betegnelsen »nogle spredte, foreløbige overvejelser«.

For at illustrere det vil jeg tage de få konkrete punkter op, der er i redegørelsen.

Der er et enkelt konkret punkt omkring økonomien; man henviser til en sølle bevilgning på 20 mill. kr., som findes på finansloven. Hvad i alverden er meningen? I Folketingets dagsorden blev regeringen pålagt at fremskaffe de nødvendige ressourcer til gennemførelse af strategien. Det har regeringen ikke gjort, i hvert fald ikke ved den henvisning til de sølle 20 mill. kr. Dem kommer man ingen vegne med.

En anden konkret ting i regeringens redegørelse er forslaget om en beskyttelsesbræmme på 6 m langs med vandløb. Også her må vi spørge: hvad i alverden er meningen, når vi nu alle sammen er klar over, at 10 m bræmmer er det absolut mindste, man på forsvarlig vis kan gå ind for til beskyttelse af vandløbene? Hvorfor i alverden kommer ministeren så med et forslag om kun 6 m?

Et sidste konkret punkt er der i redegørelsen, som skal nævnes. Ministeren vil tillade, at arealer på helt op til 4.000 m² og vandhuller, små vådområder, på helt op til 250 m² fortsat kun skal beskyttes ad frivillighedens vej. Også her må vi spørge: hvad i alverden er meningen? Det er, som om regeringen slet ikke er opmærksom på, at et par procent af de små vandhuller forsvinder hvert år, at